

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่ห้าสิบแปด

ปัญญาที่ถูกเปิดเผย: สวรรค์สภาพสามประการและปริศนาแห่ง 666 ในคำพยากรณ์

Jeff Pippenger

2024-01-22

ได้มีการยืนยันโดยพยานหลายประการแล้วว่า ทั้งในประวัติศาสตร์และในคำพยากรณ์
โรมยอมปรากฏขึ้นเป็นองค์ที่แปดและเป็นหนึ่งในเจ็ด ปริศนาเชิงพยากรณ์ของสัญลักษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของสิ่ง
ที่สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ทรงเปิดเผยก่อนเวลาปิดแห่งพระกรุณาคุณเพียงไม่นาน พระคริสต์ไม่เคยทรงเปลี่ยนแปลง
และในการผิดหวังครั้งแรกและครั้งใหญ่แห่งประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์
พระองค์ได้ทรงเปิดเผยความจริงประการหนึ่งซึ่งอธิบายความลึกลับแห่งความผิดหวังนั้น

หลังจากความผิดหวังครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ พระองค์ทรงถอนพระหัตถ์ของพระองค์
ออกจากความผิดพลาดประการหนึ่งในตัวเลขบางส่วนที่แสดงไว้บนแผนภูมิปี 1843
ความผิดพลาดนั้นเป็นภาพแทนของความเข้าใจคำพยากรณ์ที่คลาดเคลื่อน ซึ่งก่อให้เกิดความผิดหวังนั้น
ในที่สุด มิลเลอไรต์ทั้งหลายก็ได้รับการทรงนำไปสู่ชุดความเข้าใจประการหนึ่ง
ซึ่งได้สถาปนาวันเริ่มต้นของสองพันสามร้อยวันไว้อย่างมั่นคง เมื่อมีจุดเริ่มต้นที่แน่นอน
ซึ่งตั้งอยู่โดยหลักสำคัญบนวันที่แห่งกางเขนแล้ว
พวกเขาจึงเห็นว่าหลักฐานเชิงพยากรณ์ชุดเดียวกันที่พวกเขาได้ใช้เพื่อระบุปี 1843 นั้น
แท้จริงแล้วไม่เพียงแต่ระบุปี 1844 เท่านั้น แต่ยังระบุถึงวันอันแน่นอนคือวันที่ 22 ตุลาคม 1844 อีกด้วย

ภายหลังความผิดหวังครั้งที่สองและยิ่งใหญ่อีกแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าทรงสำแดงความจริงอีกประการหนึ่ง
ซึ่งตอบปัญหาทางคำพยากรณ์ทั้งสี่ที่เกิดจากการประกาศอันคลาดเคลื่อนของพวกเขาว่า วันที่ 22 ตุลาคม
ค.ศ. 1844 คือการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าทรงเปิดเผยเรื่องของการเสด็จมาและความจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องนี้
และความผิดหวังครั้งใหญ่ก็ได้รับการอธิบาย.

“ในฐานะชนชาติหนึ่ง เราควรเป็นนักศึกษาคำพยากรณ์อย่างจริงจัง
เราไม่ควรหยุดอยู่จนกว่าเราจะมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับเรื่องสถานนมัสการ
ซึ่งได้ถูกเปิดเผยไว้ในนิมิตของดาเนียลและยอห์น
เรื่องนี้ส่องแสงสว่างอันยิ่งใหญ่เหนือฐานะและงานของเราในปัจจุบัน
และให้หลักฐานอันชัดเจนแก่เราว่าพระเจ้าได้ทรงนำเราในการดำเนินชีวิตที่ผ่านมาแล้วของเรา
เรื่องนี้อธิบายความผิดหวังของเราในปี 1844
โดยแสดงให้เห็นว่าสถานนมัสการที่จะได้รับการชำระนั้นมิใช่โลกดั่งที่เราได้เคยเข้าใจ
แต่เป็นว่าพระคริสต์ได้เสด็จเข้าสู่ห้องอภิสุทธิสถานแห่งสถานนมัสการในสวรรค์ในเวลานั้น
และกำลังทรงปฏิบัติพระราชกิจช่วงสุดท้ายแห่งตำแหน่งปุโรหิตของพระองค์ ณ ที่นั้น
เพื่อให้สำเร็จตามถ้อยคำของทูตสวรรค์ที่กล่าวแก่ผู้เผยพระวจนะดาเนียลว่า ‘ถึงสองพันสามร้อยวันแล้ว
สถานนมัสการนั้นจะได้รับการชำระ’”

“ความเชื่อของเราเกี่ยวกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สามนั้นถูกต้องแล้ว
หลักหมายอันยิ่งใหญ่ที่เราได้ผ่านมานั้น ไม่อาจเคลื่อนย้ายได้
แม้ว่ากองทัพแห่งนรกจะพยายามฉุดกระชากสิ่งเหล่านั้นออกจากรากฐานของมัน
และชื่นชมยินดีในความคิดที่ว่าพวกเขาได้ทำสำเร็จแล้ว กระนั้นพวกเขาก็ทำได้สำเร็จไม่
เสาะหลักแห่งความจริงเหล่านี้ยืนหยัดมั่นคงดั่งเนินเขาในดินตรี

ไม่หวังไหวต่อความพยายามทั้งสิ้นของมนุษย์เมื่อรวมเข้ากับความพยายามของชาตानและบริวารของมัน เราสามารถเรียนรู้ได้มาก และควรค้นพระคัมภีร์อยู่เสมอเพื่อดูว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเช่นนั้นหรือไม่ บัดนี้ประชากรของพระเจ้าจะต้องพึ่งสายตาไปยังสถานนมัสการในสวรรค์ ที่ซึ่งการปฏิบัติพันธกิจขั้นสุดท้ายของมหาบุรุษที่ต้องค้ำยังใหญ่ของเรากำลังดำเนินอยู่ในงานแห่งการพิพากษา—ที่ซึ่งพระองค์กำลังทรงทูลขอแทนประชากรของพระองค์” Review and Herald, November 27, 1883.

ความผิดหวังของเหล่าสาวก ณ การตรึงกางเขนนั้น

ตั้งอยู่บนความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับอาณาจักรซึ่งพระคริสต์จะทรงสถาปนาที่กางเขน พันธกิจของยอห์นผู้ให้บัพติศมาและของอัครทูตเปาโลรวมถึงงานในการชี้ให้เห็นว่าการจัดการของอิสราเอลตามตัวอักษรและสถานบริสุทธิฝ่ายโลกตามตัวอักษร

ได้เปลี่ยนผ่านไปสู่อิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณและสถานบริสุทธิฝ่ายสวรรค์ฝ่ายจิตวิญญาณแล้ว

สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ทรงอธิบายความผิดหวังแก่ “บรรดาผู้มีปัญญา” อยู่เสมอ

คำอธิบายของปรีศนาเชิงพยากรณ์ที่ว่า โรมเป็น “องค์ที่แปด แต่ก็ก็เป็นมาจากทั้งเจ็ด” นั้น

เป็นส่วนหนึ่งของพระราชกิจที่สิ่งแห่งยูดาห์กำลังทรงกระทำเพื่ออธิบายความผิดหวังของวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020.

ชาวมิลเลอไรต์มองว่าโรมเป็นอาณาจักรที่สี่แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

และพวกเขามองเห็นความแตกต่างระหว่างลัทธินอกศาสนากับอำนาจสันตะปาปา

แต่ไม่อาจมองเห็นโรมภายใต้อำนาจสันตะปาปาว่าเป็นอาณาจักรที่ห้าแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

ไม่นานหลังจากปี ค.ศ. 1844

ผู้บุกเบิกทั้งหลายจึงเห็นว่าสหรัฐอเมริกาเป็นอาณาจักรถัดไปแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

การตระหนักรู้นั้นปรากฏอยู่บนแผนภูมิของผู้บุกเบิกปี 1850 แต่ความสามารถของพวกเขาที่จะมองเห็นภาพประกอบอันครบถ้วนของอาณาจักรทั้งหลายในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์ ดังที่ปรากฏในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ดนั้น

เกินกว่าที่พวกเขาจะเข้าใจได้ เพราะหลังจากที่พวกเขาปฏิเสธ “เจ็ดกาล” ในปี 1863 แล้ว

พวกเขาก็เริ่มพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งเลาตีเซีย

“ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลโบราณเป็นภาพประกอบอันเด่นชัดถึงประสบการณ์ในอดีตของคณะชนแอ็ดเวนต์ที่สี่ พระเจ้าทรงนำประชากรของพระองค์ในขบวนการเสด็จมานั้น

เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์ ในความผิดหวังครั้งใหญ่

ความเชื่อของพวกเขาได้รับการทดลองเช่นเดียวกับของชาวฮีบรูที่ทะเลแดง

หากพวกเขายังคงวางใจในพระหัตถ์ทรงนำซึ่งได้อยู่กับพวกเขาในประสบการณ์ที่ผ่านมาแล้ว

พวกเขาก็จะได้รับความรอดของพระเจ้า หากทุกคนที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันทำงานนั้นในปี 1844

ได้รับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามและประกาศข่าวสารนั้นด้วยฤทธานภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์

องค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงกระทำการอย่างทรงฤทธิ์ร่วมกับความพยายามของพวกเขา

แสงสว่างอันหลังไหลท่วมท้นจะได้ส่องมายังโลก หลายปีก่อนหน้านั้น ชาวโลกคงได้รับการตักเตือนแล้ว

งานสุดท้ายคงได้เสร็จสิ้นลง และพระคริสต์คงได้เสด็จมาเพื่อไถ่ประชากรของพระองค์”

“หาใช่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่อิสราเอลจะต้องเร่ร่อนอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปีไม่

พระองค์ทรงประสงค์จะทรงนำพวกเขาเข้าสู่แผ่นดินคานาอันโดยตรง และสถาปนาพวกเขาไว้ ณ ที่นั้น

ให้เป็นชนชาติบริสุทธิ์และเปี่ยมสุข แต่ ‘เขาทั้งหลายเข้าไปไม่ได้เพราะความไม่เชื่อ’ ฮีบรู 3:19

เพราะการถอยหลังและการละทิ้งความเชื่อของพวกเขา เขาทั้งหลายจึงพินาศในถิ่นทุรกันดาร

และมีผู้อื่นถูกยกขึ้นมาให้เข้าไปยังแผ่นดินแห่งพระสัญญา ฉะนั้นใดก็ฉะนั้น

หาใช่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่การเสด็จมาของพระคริสต์จะต้องล่าช้าออกไปยาวนานเช่นนั้น

และที่ประชากรของพระองค์จะต้องคงอยู่ในโลกแห่งบาปและความโศกเศร้านี้เป็นเวลาหลายปีไม่

แต่ความไม่เชื่อได้ทำให้พวกเขาแยกออกจากพระเจ้า
เมื่อพวกเขาปฏิเสธที่จะกระทำพระราชกิจซึ่งพระองค์ได้ทรงกำหนดแก่พวกเขา
ก็มีผู้อื่นถูกยกขึ้นมาให้ประกาศข่าวสารนั้น ด้วยพระเมตตาต่อโลก
พระเยซูจึงทรงชะลอการเสด็จมาของพระองค์ เพื่อคนบาปจะมีโอกาสได้ยินคำเตือน
และพบที่กำบังในพระองค์ก่อนที่พระพิโรธของพระเจ้าจะถูกเทลงมา” The Great Controversy, 458.

ทั้งยากอบและเอลเลน ไวท์ต่างเชื่อว่า ขบวนการนั้นได้เปลี่ยนผ่านเข้าสู่สภาพของขบวนการเลาตีเซียในปี 1856
และในข้อความก่อนหน้านั้น นางระบุว่า “หากบรรดาผู้ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันทำงานในปี 1844
ได้รับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามและประกาศข่าวสารนั้นด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว
องค์พระผู้เป็นเจ้าก็คงได้ทรงกระทำกรอย่างยิ่งใหญ่อีกกับความพยายามของพวกเขา” แล้วนางกล่าวต่อไปว่า
“ในทำนองเดียวกัน” “การเสื่อมถอยและการละทิ้งความเชื่อ” ที่อิสราเอลโบราณได้สำแดงออกนั้น
ทำให้อิสราเอลโบราณ “พินาศในถิ่นทุรกันดาร” ข้อความตอนนี้กำลังชี้ว่า แอดเวนติสม์แบบเลาตีเซียได้เริ่มต้น
เร่ร่อนอยู่ในถิ่นทุรกันดารในช่วงเวลาที่ผู้ซึ่งได้ประกาศข่าวแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนนั้นยังมีชีวิตอยู่!

ทุกวันนี้ บรรดานักเทววิทยา (ผู้มีความรู้) ระบุการประยุกต์ใช้อันหลากหลายสำหรับวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด
ซึ่งส่วนมีที่มาจากระเบียบวิธีแบบอนาคตนิยมที่คณะเยสุอิตเป็นผู้คิดขึ้น
หรือไม่ก็มาจากแนวปฏิบัติทางเทววิทยาที่เสื่อมทรามของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ สัญลักษณ์ต่าง ๆ
ในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ดนั้นเรียบง่ายอย่างยิ่ง เราได้ระบุสัญลักษณ์ที่จำเป็นไว้แล้ว
ดังนั้นเราจึงกลับไปยังบรรดาอาณาจักรที่เป็นภาพแทนอยู่ ณ ที่นั้น และจัดให้สอดคล้องกับอาณาจักรต่าง ๆ
ในดาเนียลบทที่สอง เพราะพระเยซูทรงแสดงให้เห็นถึงจุดจบของสิ่งหนึ่ง ๆ โดยอาศัยจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้นเสมอ

และมีกษัตริย์อยู่เจ็ดองค์ ห้าองค์ล่วงไปแล้ว และมีอยู่องค์หนึ่ง และอีกองค์หนึ่งยังไม่ถึง และเมื่อเขามาแล้ว
เขาจะต้องดำรงอยู่ชั่วระยะเวลาสั้น ๆ และสัตว์ร้ายนั้นซึ่งเคยมีอยู่แล้ว และไม่ได้อยู่แล้ว ก็คือองค์ที่แปด
และมาจากเจ็ดองค์นั้น และกำลังมุ่งไปสู่ความพินาศ และเขาทั้งสิบซึ่งท่านเห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์
ซึ่งยังไม่ได้รับราชอาณาจักร แต่จะได้รับอำนาจเป็นกษัตริย์ร่วมกับสัตว์ร้ายนั้นอยู่ชั่วโมงหนึ่ง วิวรณ์
17:10-12

ในข้อที่สาม ยอห์นถูกนำไปฝ่ายวิญญาณถึงปี 1798 ณ จุดยืนในประวัติศาสตร์นั้น เขาได้รับการบอกกล่าวว่า
มีอาณาจักรห้าอาณาจักรที่ล่มสลายไปแล้ว อาณาจักรเหล่านั้นคือ บาบิโลน มีโด-เปอร์เซีย กรีก
โรมนอภคศาสนา และโรมสันตะปาปา วิลเลียม มิลเลอร์ไม่สามารถคลี่คลายข้อความตอนนี้ในบทที่สิบเจ็ดได้
เพราะเขาไม่สามารถตระหนักได้ว่าโรมสันตะปาปาเป็นอาณาจักรที่แตกต่างจากโรมนอภคศาสนา กระนั้น
ลำดับดังกล่าวก็ได้รับการกล่าวถึงไว้ในวิวรณ์บทที่สิบสองและสิบสาม
เพราะพญานาคในบทที่สิบสองเป็นตัวแทนของโรมนอภคศาสนา
สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเลในบทที่สิบสามคือสันตะปาปา และสัตว์ร้ายจากแผ่นดินคือสหรัฐอเมริกา
ซิสเตอร์ไว้ห้ระบุสัตว์ทั้งสามนี้ว่าเป็นพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ ในการให้คำพยานของนาง
นางได้ระบุลำดับของอาณาจักรต่าง ๆ
และลำดับนั้นสอดคล้องกับการประยุกต์ใช้วิวรณ์บทที่สิบเจ็ดที่เราากำลังนำเสนออยู่

“ภายใต้สัญลักษณ์ของพญานาคใหญ่สีแดง สัตว์ร้ายที่มีลักษณะคล้ายเสือดาว
และสัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะนั้น รัฐบาลทั้งหลายฝ่ายโลกซึ่งจะมีบทบาทเป็นพิเศษในการเหยียบย่ำพระ
บัญญัติของพระเจ้าและชมเชงประชากรของพระองค์ ได้ถูกสำแดงแก่ยอห์น
สงครามนี้ดำเนินต่อไปจนถึงวาระสุดท้ายแห่งกาลเวลา ประชากรของพระเจ้า
ซึ่งมีสตรีบริสุทธิ์และบุตรทั้งหลายของนางเป็นสัญลักษณ์ ถูกพรรณานว่ามีจำนวนน้อยกว่ามาก
ในยุคสุดท้ายยังคงเหลืออยู่เพียงคนส่วนน้อยเท่านั้น ยอห์นกล่าวถึงคนเหล่านี้ว่าเป็นผู้
‘ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และมีคำพยานของพระเยซูคริสต์’”

“โดยผ่านลัทธินอกศาสนา และต่อมาโดยผ่านสันตะปาปา ชาตานได้ใช้อำนาจของตนตลอดหลายศตวรรษ ด้วยความพยายามที่จะลบล้างพยานผู้สัจธรรมของพระเจ้าออกไปจากแผ่นดินโลก พวกนอกศาสนาและพวกสันตะปาปาถูกขับเคี่ยวด้วยจิตวิญญาณแห่งพญานาคเดียวกัน พวกเขาแตกต่างกันเพียงในชื่อนี้ คือสันตะปาปา ซึ่งสร้างทำเป็นรับใช้พระเจ้า กลับเป็นศัตรูที่อันตรายและโหดร้ายยิ่งกว่า โดยผ่านกลไกของลัทธิโรมันคาทอลิก ชาตานได้จับโลกไว้เป็นเชลย คริสตจักรของพระเจ้าที่อ้างตนว่าเป็นของพระองค์ถูกกวาดเข้าไปอยู่ในแถวแห่งความลุ่มหลงนี้ และประชากรของพระเจ้าได้ทนทุกข์ภายใต้ความพิโรธของพญานาคตลอดเวลาที่หนึ่งพันปี และเมื่อสันตะปาปา ซึ่งถูกพรากกำลังของตนไป ถูกบังคับให้ยุติการข่มเหง ยอห์นก็ได้เห็นอำนาจใหม่หนึ่งผงาดขึ้นมา เพื่อสะท้อนเสียงของพญานาค และดำเนินงานอันโหดร้ายและหมิ่นประมาทแบบเดียวกันนั้นต่อไป อำนาจนี้ ซึ่งเป็นอำนาจสุดท้ายที่จะทำสงครามกับคริสตจักรและพระบัญญัติของพระเจ้า ได้รับการเป็นสัญลักษณ์โดยสัตว์ร้ายตัวหนึ่งที่มีเขาเหมือนลูกแกะ”

“แต่รอยขีดอันเข้มงวดของดินสอแห่งคำพยากรณ์เผยให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในฉากอันสงบสุขนี้ สัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะพูดด้วยเสียงของพญานาค และ ‘ใช้อำนาจทั้งสิ้นของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้ามัน’ คำพยากรณ์ประกาศว่ามันจะบอกแก่คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกให้สร้างรูปของสัตว์ร้ายนั้น และว่า ‘มันบังคับทุกคน ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ มังมีและยากจน ไทและทาส ให้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาของตน หรือที่หน้าผากของตน และเพื่อมิให้ผู้ใดซื้อหรือขายได้ เว้นแต่ผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือมีชื่อของสัตว์ร้าย หรือมีเลขแห่งชื่อนั้น’ ด้วยประการฉะนี้ ไปรเตสแตนต์จึงดำเนินตามรอยแห่งสันตะปาปา” Signs of the Times, November 1, 1899.

ในย่อหน้าแรกของข้อความตอนสุดท้าย ชิสเตอร์ไวท์ระบุว่า โรมนอกศาสนา โรมของสันตะปาปา และสหรัฐอเมริกา เป็น “รัฐบาลฝ่ายโลก” ในย่อหน้าที่สอง นางระบุว่ารัฐบาลเหล่านั้นปรากฏขึ้นตามลำดับ เมื่อกล่าวว่า “ผ่านทางลัทธินอกศาสนา แล้วต่อมาผ่านทางสันตะปาปา” และ “เมื่อสันตะปาปา ซึ่งถูกพรากกำลังของตนไป ถูกบังคับให้ยุติการข่มเหง ยอห์นก็ได้เห็นอำนาจใหม่หนึ่งกำลังผุดขึ้นมาเพื่อสะท้อนเสียงของพญานาค และดำเนินงานอันโหดร้ายและหมิ่นประมาทแบบเดียวกันนั้นต่อไป” อย่างไรก็ตาม นางมิได้หยุดเพียงเท่านั้น เพราะในย่อหน้าที่สาม นางระบุว่าสหรัฐอเมริกาจะบังคับให้อาณาจักรอีกแห่งหนึ่งมีอำนาจเหนือทั่วทั้งโลก นางกล่าวว่า “สัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะพูดด้วยเสียงของพญานาค และ ‘ใช้อำนาจทั้งสิ้นของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้าเขา’” คำพยากรณ์ประกาศว่า เขาจะบอกแก่คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกให้สร้างรูปของสัตว์ร้ายนั้น

วิวรณ์ บทที่สิบสองและสิบสาม ระบุถึงโรมนอกศาสนา โรมของสันตะปาปา สหรัฐอเมริกา และรูปเคารพของสัตว์ร้ายระดับโลก ซึ่งถูกตั้งขึ้นโดยสหรัฐอเมริกา คำนิยามของ “รูปเคารพของสัตว์ร้าย” คือการรวมกันของศาสนจักรและรัฐ และการที่คนทั้งโลกจะตั้งรูปเคารพของสัตว์ร้ายขึ้นนั้น ตามคำนิยามแล้ว ชี้ให้เห็นว่าในวาระสุดท้าย รัฐบาลโลกหนึ่งเดียวจะถูกบังคับให้ครอบคลุมทั่วทั้งพิภพ อาณาจักรนั้นจะประกอบด้วยรัฐและศาสนจักร โดยมีศาสนจักรเป็นฝ่ายปกครองเหนือความสัมพันธ์นั้น วิวรณ์ บทที่สิบสองและสิบสาม ระบุถึงอาณาจักรสี่อาณาจักรที่สืบต่อกัน และอาณาจักรเดียวกันเหล่านั้นก็ถูกนำเสนอไว้ในบทที่สิบเจ็ด และในดาเนียล บทที่สองด้วย

ในปี 1798 ยอห์นเห็นว่าอาณาจักรห้าประการแรกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้ล่มสลายไปแล้ว และว่าในปี 1798 นั้น มีอาณาจักรหนึ่งดำรงอยู่ในขณะนั้น อาณาจักรแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ที่เริ่มต้นขึ้นในปี 1798 คือสัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสาม ซึ่งเริ่มต้นดุจลูกแกะ แต่ลงท้ายด้วยการพูดเหมือนพญามังกร

สหรัฐอเมริกาคืออาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ซึ่งมีสองเขา
อันสืบต่อจากอาณาจักรที่ห้าคือบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ ซึ่งได้รับบาดเจ็บถึงตาย
อาณาจักรที่ห้าคือบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณ
ซึ่งได้ถูกทำให้เป็นแบบโดยอาณาจักรแรกคือบาบิโลนตามตัวอักษร อาณาจักรที่หกซึ่งมีสองเขานั้น
ได้ถูกทำให้เป็นแบบโดยแขนงเงินสองข้าง

ในปี ค.ศ. 1798 จะต้องมียุทธศาสตร์หนึ่งซึ่งยังอยู่ในอนาคต เพราะในปี ค.ศ. 1798 “อีกองค์หนึ่งยังไม่ถึง”
เมื่ออาณาจักรที่เจ็ดนั้นปรากฏขึ้นในประวัติศาสตร์ มันจะดำรงอยู่เพียง “ชั่วระยะสั้น”
อาณาจักรที่ห้าได้รับบาดเจ็บจนกระทั่ง อาณาจักรที่หกมีเขาสองเขา
และอาณาจักรที่เจ็ดดำรงอยู่เพียงช่วงเวลาสั้น ๆ เท่านั้น
บริบทของข้อพระคัมภีร์นี้ชี้ว่าอาณาจักรที่เจ็ดนั้นถูกแทนด้วย “กษัตริย์ทั้งสิบ” เพราะเมื่อ “กษัตริย์ทั้งสิบ”
กลายเป็นอาณาจักรหนึ่ง พวกเขาปกครองอยู่เพียง “ชั่วโมงเดียว” และ “ชั่วโมง” หนึ่งก็เป็น “ช่วงเวลา” อันสั้น
เมื่อ “กษัตริย์ทั้งสิบ” ได้ครอบครองราชย์ พวกเขาก็ครอบครองร่วมกันตลอด “ชั่วโมงเดียว” นั้นกับสัตว์ร้าย

และเขาสืบเขาที่ท่านเห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ ซึ่งยังมีได้รับอาณาจักรเลย
แต่จะได้รับอำนาจอย่างกษัตริย์ร่วมกับสัตว์ร้ายนั้นชั่วโมงหนึ่ง วิวรณ์ 17:12

“เขาทั้งสิบ” คืออาณาจักรที่เจ็ด แต่พวกเขาปกครองร่วมกับสัตว์ร้ายนั้นเป็นเวลา “หนึ่งชั่วโมง” “หนึ่งชั่วโมง”
นั้นคือช่วงเวลาแห่งวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์
ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาซึ่งกำลังจะมาถึงนั้นมีผลบังคับใช้
พวกเขาเห็นพ้องที่จะปกครองร่วมกับสัตว์ร้าย
เพราะพวกเขาถูกบังคับให้กระทำเช่นนั้นโดยกษัตริย์องค์สำคัญยิ่ง ซึ่งก็คือสหรัฐอเมริกา
ซิสเตอร์ไวท์ในข้อความที่เราเพิ่งอ้างถึงนั้น
ระบุว่าอำนาจสุดท้ายที่จะข่มเหงประชากรของพระเจ้าคือสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน

“ยอห์นได้เห็นอำนาจใหม่หนึ่งผุดขึ้นมาเพื่อสะท้อนเสียงของพญานาค
และสืบต่อการทำงานอันโหดร้ายและหมิ่นประมาทพระเจ้าเช่นเดียวกัน อำนาจนี้
ซึ่งเป็นอำนาจสุดท้ายที่จะทำสงครามต่อสู้กับคริสตจักรและพระบัญญัติของพระเจ้า
ได้รับการเป็นสัญลักษณ์โดยสัตว์ร้ายตัวหนึ่งที่มีเขาเหมือนลูกแกะ” Signs of the Times, November
1, 1899.

อาณาจักรสุดท้ายแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ได้ถูกสถาปนาขึ้นผ่านการล่อลวงที่สหรัฐอเมริกากระทำในฐานะ
ผู้พยากรณ์เท็จ อาณาจักรนั้นเริ่มต้นขึ้นดูลูกแกะในปี 1798
แต่ในวาระสุดท้ายมันบังคับให้โลกยอมรับรูปเคารพของสัตว์ร้ายทั่วโลก
ซึ่งโดยคำนิยามแล้วคือการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ
โดยที่คริสตจักรเป็นฝ่ายควบคุมความสัมพันธ์นั้น ทั้งยังมีการระบุว่าอาณาจักรนั้นเป็นสหภาพสามฝ่ายอีกด้วย

“โปรเตสแตนต์ทั้งหลายในสหรัฐอเมริกาคจะเป็นผู้แรกที่ยืนมือข้ามห้วงลึกไปจับมือกับลัทธิทรวิญญาน;
พวกเขาจะเื่อมข้ามเหวลึกไปประสานมือกับอำนาจโรมัน; และภายใต้อิทธิพลของสหภาพสามประการนี้
ประเทศนี้จะดำเนินตามรอยเท้าของโรมในการเหยียบย่ำสิทธิแห่งมโนธรรม” The Great Controversy,
588.

สหภาพสามประการนั้นคือการรวมกันของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้เผยพระวจนะเท็จ
ซึ่งในวิวรณ์บทที่สิบหกออกไปหากษัตริย์ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก และนำโลกไปสู่อารมาเกิดตอน.

และข้าพเจ้าเห็นผีโสโครกสามตนมีลักษณะเหมือนกบ ออกมาจากปากพญานาค
และออกมาจากปากสัตว์ร้าย และออกมาจากปากผู้พยากรณ์เท็จ
เพราะว่ามันทั้งหลายเป็นวิญญาณของพวกมาร กระทำการอัศจรรย์
และออกไปหาภคตริย์ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกและแห่งพิภพทั้งสิ้น
เพื่อรวบรวมพวกเขาไว้สำหรับสงครามในวันอันยิ่งใหญ่แห่งพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด วิวรณ์ 16:13,
14

“อำนาจโรมัน” คือสันตะปาปา สัตว์ร้าย
และอาณาจักรที่ห้าแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ซึ่งได้รับบาดเจ็บถึงตาย “โปรเตสแตนต์”
เป็นตัวแทนของสหรัฐอเมริกา ผู้พยากรณ์เท็จ
อาณาจักรที่หกและอาณาจักรสุดท้ายแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ “ลัทธิทรงวิญญาณ”
คือองค์การสหประชาชาติ พญานาค และอาณาจักรที่ตกลงจะครอบครองร่วมกับสัตว์ร้ายเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง
สหภาพสามฝ่ายนั้นสำเร็จขึ้นในช่วง “หนึ่งชั่วโมง” ซึ่งเป็น “ชั่วโมง” แห่ง “แผ่นดินไหวใหญ่”
ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ซึ่งก็คือกฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึงในไม่ช้า

“โดยพระราชกฤษฎีกาที่บังคับใช้สถาบันแห่งตำแหน่งสันตะปาปา
อันเป็นการละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า ชาติของเราจะตัดขาดตนเองจากความชอบธรรมโดยสิ้นเชิง
เมื่อโปรเตสแตนต์จะยื่นมือของตนข้ามช่องว่างไปจับมือกับอำนาจแห่งโรม
เมื่อเขาจะเอื้อมข้ามเหวลึกไปจับมือกับลัทธิทรงวิญญาณ เมื่อภายใต้อิทธิพลของสหภาพสามประการนี้ ประ
เทศของเราจะปฏิเสธหลักการทุกประการแห่งรัฐธรรมนูญของตน ในฐานะรัฐบาลโปรเตสแตนต์และสาธารณ
ณรัฐ และจะจัดให้มีการเผยแพร่ความเท็จและการล่อลวงของสันตะปาปา
เมื่อนั้นเราก็อาจรู้ได้ว่าเวลาสำหรับการทำงานอันนำอัสการย์ของชาติเราได้มาถึงแล้ว
และอวสานก็ใกล้เข้ามาแล้ว” Testimonies, เล่ม 5, 451.

ในดาเนียลบทที่สอง บาบิโลน ซึ่งเป็นอาณาจักรแรกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
อันมีศิระทองคำเป็นสัญลักษณ์ เป็นแบบอย่างของบาบิโลนฝ่ายวิญญาณ
ซึ่งเป็นอาณาจักรที่ห้าแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ อาณาจักรสองส่วนของมีเดียและเปอร์เซีย
คือบาและแชนที่เป็นเงิน ซึ่งเป็นอาณาจักรที่สองแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ในดาเนียลบทที่สอง
เป็นตัวแทนของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินที่มีสองเขา คือสหรัฐอเมริกา
อันเป็นอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ทองสัมฤทธิ์ของรูปเคารพในดาเนียลบทที่สอง
ซึ่งเป็นตัวแทนของกรีซ อันเป็นอาณาจักรที่สามแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ เป็นตัวแทนของสหประชาชาติ
คือศิระทองคำที่เจ็ดซึ่งดำรงอยู่ต่อไปเป็น “หนึ่งชั่วโมง”
และซึ่งตกลงยอมรับตำแหน่งหนึ่งในสหภาพสามฝ่ายของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ

อาณาจักรเหล็กในดาเนียลบทที่สอง ซึ่งเป็นอาณาจักรที่สี่แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
เป็นภาพแทนของอาณาจักรที่แปด ซึ่งเป็นของทั้งเจ็ดนั้น โรมนอกศาสนาตามตัวอักษร ซึ่งเป็นอาณาจักรที่สี่
เป็นภาพแทนของโรมสมัยใหม่ ซึ่งเป็นอาณาจักรที่มีโครงสร้างจากการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ
โดยที่คริสตจักรเป็นฝ่ายปกครองความสัมพันธ์นั้น อาณาจักรนั้นมีลักษณะเป็นสามส่วน
เพราะภคตริย์ผู้เป็นใหญ่เหนือ “ภคตริย์สิบองค์” คืออาณาจักรที่หก ซึ่งก็คือสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน
อาณาจักรที่หกคืออาหับ ผู้ได้สมรสกับเยเซเบล
อาณาจักรที่หกเมื่อถูกนำเสนอในฐานะสหภาพสามส่วนของมัน ก็คือโรมสมัยใหม่
ซึ่งมีอาณาจักรที่ห้าอันมาก่อนหน้า คือโรมภายใต้อำนาจพระสันตะปาปา และก่อนหน้านั้นก็คืออาณาจักรที่สี่
คือโรมนอกศาสนา

พวกมิลเลอไรต์มองเห็นเพียงว่าโรมเป็นอาณาจักรที่สี่และอาณาจักรสุดท้ายเท่านั้น พวกเขาตระหนักว่าอาณาจักรนั้นมีลักษณะเป็นสองส่วน แต่ไม่อาจมองเห็นอาณาจักรฝ่ายโลกอื่นใดที่จะตามมาภายหลัง อาณาจักรที่สี่คือโรมนอกศาสนา ซึ่งมาก่อนโรมสันตะปาปา อันเป็นอาณาจักรที่ห้า และต่อจากนั้นคือโรมสมัยใหม่ อันเป็นอาณาจักรที่หก อาณาจักรที่หกคือประการที่สามในบรรดาการสำแดงของโรมทั้งสามประการ

สหภาพสามประการของพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท้านั้น คือทั้งโรมสมัยใหม่และบาบิโลนมหานคร ซึ่งบาดแผลถึงตายของมันได้รับการรักษาให้หายแล้ว สหรัฐอเมริกา สหประชาชาติ และหญิงแพศยาแห่งเมืองไทรโอะ เป็นตัวแทนของอาณาจักรที่แปดและอาณาจักรสุดท้าย แต่ทั้งสามล้วนเป็นพันธมิตรในสหภาพสามประการของอาณาจักรที่หก ซึ่งเป็นอำนาจสุดท้าย "ที่จะทำสงครามต่อสู้กับคริสตจักรและธรรมบัญญัติของพระเจ้า"

สหรัฐอเมริกาเป็นหนึ่งในสามส่วนของอาณาจักรที่หก สหประชาชาติในฐานะส่วนหนึ่งของสหภาพสามประการ ก็เป็นหนึ่งในสามส่วนของอาณาจักรที่หกเช่นกัน และสันตะปาปาก็เป็นหนึ่งในสามส่วนของอาณาจักรที่หกด้วย ในระดับนี้ เลขของสหรัฐอเมริกาคือ หก และเลขของสหประชาชาติก็คือ หก และเลขของสันตะปาปาก็คือ หก สหภาพสามประการเป็นตัวแทนของเลขของมนุษย์ คือ "มนุษย์แห่งบาบิโลน" และเลขของเขาคือ หก-หก-หก

นี่แหละเป็นสติปัญญา ผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้ผู้นั้นคำนวณเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของมนุษย์คนหนึ่ง และเลขของเขาคือ หกร้อยหกสิบหก วิวรณ์ 13:18

ราชอาณาจักรที่แยกออกเป็นอิสระลำดับที่หกและสุดท้ายคือสหรัฐอเมริกา แต่ราชอาณาจักรนี้ล่อลวงโลก เพราะเป็นผู้พยากรณ์เท็จ

และมันใช้อำนาจทั้งสิ้นของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้ามัน และทำให้แผ่นดินโลกและบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นนมัสการสัตว์ร้ายตัวแรก ผู้ซึ่งบาดแผลถึงตายนั้นได้รับการรักษาให้หาย และมันกระทำการอัศจรรย์ใหญ่ยิ่ง จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย และล่อลวงบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญเหล่านั้น ซึ่งมันมีอำนาจกระทำต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น โดยกล่าวแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกว่า ให้เขาทั้งหลายสร้างรูปของสัตว์ร้าย ผู้ซึ่งมีบาดแผลด้วยดาบและยังมีชีวิตอยู่ วิวรณ์ 13:12-14

"อำนาจของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้าเขา" หมายถึงอำนาจที่กษัตริย์ทั้งหลายแห่งยุโรปได้มอบให้แก่สันตะปาปา โดยเริ่มต้นกับโคลวิสในปี ค.ศ. 496 สหรัฐอเมริกาใช้อำนาจทางทหารของตน ควบคุมไปกับอำนาจทางเศรษฐกิจของตน เพื่อหลอกลวงและบังคับโลก สหรัฐอเมริกาบีบบังคับให้โลกนมัสการสันตะปาปา โดยผ่านการบังคับถือวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกากระทำการหมายสำคัญอันยิ่งใหญ่ โดยทำให้ไฟ (สัญลักษณ์ของข่าวสาร) ลงมาจากสวรรค์ ซึ่งจะสำเร็จได้โดยทางโครงข่ายสารสนเทศความเร็วสูงยิ่ง อันเป็นตัวแทนของการพัฒนาอย่างเต็มรูปแบบของการล้างสมองและการโฆษณาชวนเชื่อ ซึ่งเป็นการสำแดงสมัยใหม่ของการสะกดจิต เพราะวิกฤตที่ทวีความรุนแรงขึ้นซึ่งอิสลามได้นำมาสู่โลก ขณะที่พวกเขาปฏิบัติบทบาทของตนในการกระตุ้นบรรดาประชาชาติให้โกรธเคือง โลกจึงถูกล่อลวงให้ยอมรับระบบทั่วโลกแห่งการผสมผสานระหว่างศาสนจักรกับรัฐ ซึ่งประกอบด้วยพญานาค สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ

เมื่อข้อสิบแปดของวิวรณ์บทที่สิบสามกล่าวว่า "จงคำนวณเลขของสัตว์ร้ายนั้น" เลขนั้นคืออำนาจทั้งสามที่มารวมกันเพื่อประกอบขึ้นเป็นอาณาจักรที่หกและเป็นอาณาจักรสุดท้าย เมื่ออาณาจักรแห่ง 666 นั้นถูกสถาปนาขึ้น ก็จะเป็นความสำเร็จครบถ้วนของปริศนาคำพยากรณ์ที่ว่า

กษัตริย์องค์ที่แปดนั้นเป็นมาจากเจ็ดองค์ ปรีศนาคำพยากรณ์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของความจริงซึ่งถูกเปิดเผยออกมาเมื่อสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ทรงเปิดเผยนิเวศวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์

ด้วยเหตุนี้ ปรีศนาของอาณาจักรสุดท้ายซึ่งเป็นอาณาจักรที่หกอันมีลักษณะสามประการ ซึ่งก็คือบาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณที่ถูกลิ้มไปเป็นเวลาสิบเจ็ดปีเชิงสัญลักษณ์ และซึ่งคือโรมสมัยใหม่ และซึ่งเป็นรูปเคารพของสัตว์ร้ายทั่วโลกด้วย อันได้รับการทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยอาณาจักรแรกคือบาบิโลน และอาณาจักรที่สี่คือโรมนอกศาสนา ได้รับการเป็นพยานยืนยันสองครั้งโดยการระบุว่า "คนมีปัญญา" ที่จะเข้าใจความจริงนี้ เพราะปรีศนาแห่ง 666 ตั้งอยู่บนข้อสมมติฐานเกี่ยวกับผู้ที่มีปัญญา เช่นเดียวกับปรีศนาเรื่องกษัตริย์องค์ที่แปดซึ่งเป็นมาจากทั้งเจ็ดนั้นด้วย.

นี่คือสติปัญญา ผู้ใดมีความเข้าใจ จงคำนวณเลขของสัตว์ร้ายนั้น
เพราะว่าเลขนั้นเป็นเลขของมนุษย์คนหนึ่ง และเลขของเขาคือ หกร้อยหกสิบหก วิวรรณ์ 13:18

และนี่คือจิตใจที่มีสติปัญญา หัวทั้งเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดลูก ซึ่งหญิงนั้นนั่งอยู่บนนั้น วิวรรณ์ 17:9

การเปิดเผยแห่งวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์นั้น เป็นสิ่งที่ "ผู้มีปัญญา" เข้าใจ มิใช่คนอธรรม การกล่าวถึงปัญญาทั้งสองครั้งในพระธรรมวิวรรณ์ล้วนเกี่ยวข้องกับผู้มี "ความเข้าใจ" และสิ่งที่ "ผู้มีปัญญา" เข้าใจก็คือ "ความรู้ที่ทริซัน" "ความรู้ที่ทริซัน" ซึ่งเป็นวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์นั้น คือการสำแดงว่าอาณาจักรที่แปด ซึ่งเป็นอาณาจักรสามชั้นของ 666 นั้น ได้รับการนำเสนอไว้ด้วยในดาเนียลบทที่สองด้วย เพราะอำนาจในความฝันของมิลเลอร์จะต้องสองประกายสว่างยิ่งขึ้นสิบเท่าในวาระสุดท้าย.

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

"ในพระธรรมวิวรรณ์นั้น สิ่งลึกลับของพระเจ้าได้รับการสำแดงไว้
แม้แต่นามที่ประธานแก่หน้ากระดาดซึ่งได้รับการเฉลยนี้ว่า 'วิวรรณ์'
ก็ขัดแย้งกับคำกล่าวที่ว่านี่เป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ วิวรรณ์คือสิ่งที่ถูกเปิดเผยแล้ว
องค์พระผู้เป็นเจ้าเองได้ทรงเปิดเผยแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ถึงความลึกลับที่บรรจุอยู่ในหนังสือนี้
และพระองค์ทรงประสงค์ให้ความลึกลับเหล่านั้นเปิดเผยแก่การศึกษาของทุกคน
สังขรณ์ทั้งหลายของหนังสือนี้มุ่งถึงผู้ที่มีชีวิตอยู่ในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้
ตลอดจนผู้ที่มีชีวิตอยู่ในสมัยของยอห์นด้วย บางฉากที่พรรณนาไว้ในคำพยากรณ์นี้เป็นเหตุการณ์ในอดีต
บางฉากกำลังเกิดขึ้นในบัดนี้ บางฉากทำให้เห็นถึงตอนอวสานของความขัดแย้งครั้งยิ่งใหญ่ระหว่างอำนาจ
แห่งความมืดกับองค์เจ้านายแห่งสวรรค์ และบางฉากก็เผยให้เห็นชัยชนะและความชื่นชมยินดีของผู้ที่ได้รับการ
ไถ่บนแผ่นดินโลกซึ่งถูกทำให้ใหม่แล้ว"

"อย่าให้ผู้ใดคิดว่า เพราะตนไม่สามารถอธิบายความหมายของสัญลักษณ์ทุกประการในพระธรรมวิวรรณ์ได้
จึงไม่มีประโยชน์สำหรับตนที่จะค้นคว้าพระธรรมเล่มนี้ด้วยความพยายามที่จะรู้ความหมายแห่งความจริงที่
บรรจุอยู่ในนั้น พระองค์ผู้ทรงสำแดงความลึกลับเหล่านี้แก่ยอห์น
จะประทานการลึกลับสว่างหน้าแห่งสิ่งฝ่ายสวรรค์แก่ผู้แสวงหาความจริงด้วยความวิริยะอุตสาหะ
ผู้ที่มีใจเปิดรับความจริงจะได้รับความสามารถให้เข้าใจคำสอนของพระธรรมนี้
และจะได้รับพระพรซึ่งทรงสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ที่ 'ฟังถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้
และรักษาสิ่งสารพัดที่เขียนไว้ในนั้น'"

"ในพระธรรมวิวรรณ์ บรรดาพระธรรมทั้งสิ้นของพระคัมภีร์มาบรรจบและสิ้นสุดลง ณ ที่นี้
นี่คือสิ่งที่ทำให้พระธรรมดาเนียลครบถ้วนสมบูรณ์ เล่มหนึ่งเป็นคำพยากรณ์ อีกเล่มหนึ่งเป็นการสำแดง
พระธรรมที่ถูกผนึกไว้ นั้นมิใช่พระธรรมวิวรรณ์
แต่เป็นคำพยากรณ์ส่วนนั้นในพระธรรมดาเนียลซึ่งเกี่ยวข้องกับยุคสุดท้าย หุตสวรรค์ได้บัญชาว่า

'แต่เจ้านั้น โอ ดาเนียลเอ๋ย จงปิดถ้อยคำเหล่านั้นไว้ และพินิจหนังสือนั้นเสีย จนถึงเวลาแห่งอวสาน'
ดาเนียล 12:4" กิจการของอัครทูต, 584, 585.